

บอกเล่า เก้าสิบ

“For the Greatest Benefit to Mankind”

อ. นพ. ชัยวุฒิ สวัสดิ์กุล

หน่วยเวชบำบัดวิกฤต ภาควิชาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน
คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาล มหาวิทยาลัยวชิราวุฒ

“พญกกาสร
โทคนต์เส่งคง
นรชาติวางวาย
สติดท้าวแต่ชั้วติ

อีกกฤษรอนปลดปลง
สำคัญหมายในกายมี
มลายสินทังอินทรี
ประดับไว้ในโลกา”

(สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระปรมานุชิตชิโนรส : กฤษณาสอนน้องคำฉันท์)

สวัสดีครับทุก ๆ ท่าน เราได้กลับมาพบกันอีกครั้งหนึ่งแล้วนะครับ ทุกท่านสบายกันดีใช่ไหมครับ ก่อนที่ผมจะทำการบอกเล่าเก้าสิบต่อจากฉบับที่แล้ว ได้ยกบทกลอนข้างต้นนี้มาให้ทุกท่านได้ระลึกถึง เพราะทุก ๆ ครั้งที่ผมได้อ่านบทกลอนนี้ทำให้ต้องได้หยุดคิดทบทวนถึงการใช้ชีวิตของตัวเองทุกครั้งไป ว่าชีวิตของคนเรานั้นแสนสั้น จะเหลืออะไรไว้บ้างถ้ามีอันตรายจากโลกนี้ไป ถ้าลองคิดดี ๆ คนเราเมื่อตายไปจะเหลือประโยชน์ได้เทียบเท่าหัว ควาย ก็หาได้ไม่ ร่างกายคงมีแต่เน่าสลายไปตามกาลเวลา และสิ่งที่จะพอมีเหลือไว้อยู่บ้างก็คงเป็นความดีที่เราทำกันมาให้ชนรุ่นหลังได้จดจำไว้นั่นเอง

ดังเช่นบทกลอนที่ยกมากล่าวมานี้ ก็เพื่ออยากให้กำลังใจทุกท่านที่ต้องปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ถึงแม้จะเหนื่อยยากเพียงใดเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยให้พ้นจากภาวะวิกฤต และยังทำให้นึกถึงบุคคลท่านหนึ่งที่ได้เคยเล่าให้ฟังแล้ว

ความเดิมจากฉบับที่แล้วเราได้พูดคุยกันถึงเรื่องราวของอัลเฟรด โนเบล (ภาพที่ 1) นักเคมีชาวสวีเดน ที่คิดและก่อตั้งการให้รางวัลโนเบลขึ้นมา จากการพัฒนาองค์ความรู้จากพ่อของเขาคิดค้นระเบิดไดนาไมต์ที่มีประสิทธิภาพในการทำลายล้างสูงมากขึ้น ถึงแม้จะช่วยปฏิวัติทั้งวงการอุตสาหกรรม และวงการทหารอย่างมากมาย แต่ก็สร้างการทำลายล้างคร่าชีวิตมนุษย์ไป

เป็นจำนวนมากเช่นกัน ซึ่งต่อมา อัลเฟรด โนเบล รู้สึกเสียใจจากการที่ระเบิดของเขาถูกนำไปใช้ในการคร่าชีวิตมนุษย์จำนวนมาก เขาจึงมอบทรัพย์สินเกือบทั้งหมดมาให้เป็นเงินทุนในการให้รางวัลโนเบล ซึ่งมี 5 สาขาด้วยกัน ได้แก่ เคมี การแพทย์ วรรณกรรม สันติภาพ และฟิสิกส์ โดยมีกษัตริย์สวีเดนเป็นผู้มอบรางวัลนี้ตั้งแต่ปี

ภาพที่ 1 อัลเฟรด โนเบล

ภาพที่ 2 แสดงเหรียญรางวัลโนเบล

ค.ศ. 1902 เป็นต้นมา โดยผู้ที่ได้รับรางวัลจะได้รับเหรียญตรา (ภาพที่ 2) และเงินจำนวนมาก ถือเป็นเกียรติระดับสูงสุดของผู้ที่ก่อคุณประโยชน์ให้แก่มวลมนุษยชาติเลยทีเดียว โดยรางวัลโนเบลนี้เป็นความตั้งใจก่อนเสียชีวิตของเขา ซึ่งถือว่าเป็นการต่อยอด ให้กำลังใจ รวมถึงประกาศเกียรติคุณผู้ที่เสียสละ หรือทำประโยชน์ด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมา และด้วยเหตุดังกล่าวที่ อัลเฟรด โนเบล ได้คิดถึงประโยชน์ของมวลมนุษยชนในส่วนรวม และได้มอบทรัพย์สินเพื่อก่อตั้งรางวัลโนเบลนี้ จึงทำให้ชื่อของเขายังเป็นที่จดจำแก่ชาวโลกตราบนานเท่าทุกวันนี้ ซึ่งให้อารมณ์ได้ตรงกับบทกลอนที่ยกมาพอดิบพอดิเลยทีเดียว โดยเฉพาะในส่วนที่ว่า **“นรชาติวางวาย มลายสิ้นทั้งอินทรีย สติตทั่วแต่ชั่วดี ประดับไว้ในโลกา”** และตรงกับสโลแกนของรางวัลโนเบลที่ว่า **“For the Greatest Benefit to Mankind”**

สำหรับพวกเรา ๆ ที่อาจดูห่างไกลรางวัลโนเบลนี้เสียเหลือเกิน เพราะก็ได้แต่ทำงานไปวัน ๆ นั้น ก็ขอให้คิดเสียว่าการที่เราได้รับรู้ความดี หรือความเสียสละของบุคคลที่ยิ่งใหญ่ทั่วโลกนั้น ก็ทำให้เรามีความสุขใจได้ไม่น้อยเลยทีเดียว ใช่หรือไม่ครับ และเราก็กู้กันดีว่าการทำงานของแพทย์ พยาบาล ที่คอยช่วยคนให้พ้นจากความตาย และความทุกข์ทรมานนั้นก็เป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่ที่สุดไม่แพ้กัน

ไว้มีโอกาส และมีผู้สนใจจะเล่าเกร็ดความรู้อื่น ๆ ให้ฟังในฉบับต่อไป และอย่าลืมนะครับ ใครมีเรื่องราวใด ๆ ที่อยากเล่าสู่กันฟัง อยากบอกต่อ เป็นเรื่องราวดี ๆ ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน เป็นนวัตกรรม หรือมุมมองต่อการดูแลผู้ป่วยใน ไอ ซี ยู หรือเรื่องราวอื่น ๆ โปรดติดต่อส่งเรื่องผ่านมาทางกองบรรณาธิการ หรือที่ e-mail ของผม hlexxx@gmail.com ได้โดยตรง รับรองท่านจะไม่ได้รู้เรื่องนั้นคนเดียวแน่นอน

สวัสดิ์ พบกันใหม่ฉบับหน้าครับ